

ספר המשך
 לרב-המכר
 "אוהבים אותך,
 ילד"

שָׂרִי וּוֹלָךְ

מאוז
 אוהבים אותך ילד

איורים: נעמה להב

מְכַפֶּת

זֶה סֵפּוּר עַל יֶלֶד שֶׁקָרָאוּ לוֹ מְכַפֶּת.
כְּשֶׁהַחֲבֵרִים הָיוּ מְעַלְבִּים אוֹתוֹ, הוּא הָיָה צוֹחֵק: מְכַפֶּת
לִי, תִּגִּידוּ מָה שֶׁאַתֶּם רוֹצִים.
כְּשֶׁהָאֲחִים וְהָאֲחִיּוֹת הָיוּ מִתְעַצְבְּנִים עָלָיו, הוּא הָיָה עוֹנֶה:
מְכַפֶּת לִי, אֲנִי לֹא שָׂם לֵב לְמָה שֶׁאַתֶּם אוֹמְרִים.
כְּשֶׁהַמְלַמֵּד הָיָה נוֹזֵף בּוֹ, הוּא הָיָה חוֹשֵׁב: מְכַפֶּת לִי, אֲנִי
בְּכֹל לֹא נֶעְלַב מִזֶּה.
כְּשֶׁאָבָא אוֹ אִמָּא הָיוּ מְעַנִּישִׁים אוֹתוֹ, הוּא הָיָה אוֹמֵר
לְעַצְמוֹ: מְכַפֶּת לִי, עוֹד מְעַט הָעֵנֶשׁ יִגְמֹר וְדִי.
כִּזֶּה מִיַּן יֶלֶד מְכַפֶּת לִי.

בְּבִקְרַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה הִגִּיעַ מְכַפֶּת עִם אָבָא לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת. בְּיַחַד אֵתוֹ הִגִּיעוּ גַם אֲחִים שְׁלוֹ, הָאֲחַ הַגָּדוֹל וְהָאֲחַ
הַקָּטָן. "הַיֶּלֶד הַקָּטָן צָרִיךְ לְשַׁבֵּת לְיַדֵּי בִּתְפִלָּה", אָמַר אָבָא.
"וְאֲנִי תוֹפֵס מֵהַצַּד הַשֵּׁנִי, " הִזְדַּרְזוּ וְקָרָא הָאֲחַ הַגָּדוֹל.
"מְכַפֶּת לִי, " אָמַר מְכַפֶּת, וְהִלֵּךְ לְשַׁבֵּת בְּקֶצֶה הַרְחוֹק שֶׁל
הַסִּפְסָל.

© 2014 כל הזכויות שמורות
לדני ספרים הוצאה לאור (2002) בע"מ
ת.ד. 349 קריית גת, 82020
טלפון: 08-6670100, פקס: 08-6882359

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשדר
או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני אחר – כל חלק
שהוא מהחומר שבספר זה.
שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט, אלא
ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

www.siman-kria.co.il
נדפס בישראל תשע"ד, 2014

כשהוא סיים תפלת שמונה עשרה, הוא יצא החוצה לשחק, עד שמיישהו אמר שחזרת הש"ץ מתחילה, וכל הילדים רצו פנימה. הילד שרץ לפני מ'כפת דחף בטעות ילד קטן שנפל והתחיל לבכות.

"איך אתה רץ!" כעס בחור אחד על מ'כפת. הוא חשב שמ'כפת הפיל את הילד. "תזהר! תראה מה עשית לו!" "זה לא העסק שלך," ענה מ'כפת, ולא הסביר שהוא לא הפיל את הילד הקטן. מ'כפת לו.

"לפחות תצטער על זה שהפלת אותו!" זעם הבחור, ונכנס לבית הכנסת. היה נדמה למ'כפת שהוא מסתכל אחריו לראות איפה הוא יושב. אולי הוא רוצה אחר כך להתלונן לאבא שלו, מ'כפת לו.

כשהחזן הגיע ל'מודים', כבר לא היה למ'כפת כוח לשבת כל הזמן במקום. בבית אבא אמר שילדים

בגילו לא חייבים להתפלל כל הזמן,

אז הוא יצא שוב לחצר. הילדים

שחקו שם בתופסת.

"לא משתפים אותך!" הודיע מיד החבר שארגן את המשחק. הוא תמיד רב אתו.

"זה לא יפה," התערב ילד אחר. "ועוד בראש השנה. בוא," הוא אמר למ'כפת. "אתה יכול לשחק אתנו."

"מ'כפת לי," ענה מ'כפת, ובעט באבן. "אני ממילא לא רוצה לשחק אתכם." הוא בעט בעוד אבן. היא פגעה בעגלה, והתינוק שהיה בה התחיל לצרח.

"ילד!" האמא של התינוק צעקה עליו. "מה אתה מעיף אבנים? תראה, בגללך הוא התעורר!"

"אבנים זה מקצה," אמר החבר שלא רצה לשתף את מ'כפת במשחק, והסתכל על מ'כפת במין מבט של 'מה אתה שוה בכלל'. "אחר כך אתה מתפלא שלא רוצים לשחק אתך."

"מ'כפת לי. שלא תשחקו אתי עד מחר," ענה מ'כפת, והעיף ענף עם הרגל. האשה עם התינוק הצורח הסתכלה עליו עדין בכעס.

"טפש. גם ענף זה מקצה," אמר לו שוב החבר.

"מ'כפת לי," אמר מ'כפת, וחשב שזה מתר, כי מתר להזיז מקצה עם הרגל.

"תגיד, מה קרה לך?" אמר לו החבר, והילדים האחרים הסתכלו. "אתה כזה טפש שאתה מזיז מקצה בראש השנה?"

מ'כַּפַּת לִי!

"אני מזיז עם הרגל, ענה מ'כפת, והעירף אבן עם הרגל.
"הצחקת אותי. גם עם הרגל אסור להזיז, מתר רק לצרף."
כמה ילדים צחקו. מ'כפת בעט בחבר. החבר ברח, ומ'כפת
הזועם רץ אחריו.
"תעזב אותי!" צעק החבר, אבל מ'כפת תפס אותו והפיל
אותו על הרצפה.

"תעזב אותו!" קראו כמה מהילדים האחרים.
"אני לא אעזב!" צעק מ'כפת. מ'כפת לו מה שהם אומרים.
החבר הזה מתחיל אתו כל הזמן. מתר לו להחזיר לו.
"תפסיק!" צעקו הילדים.

"איזו התנהגות!" נזפה האמא של התינוק שעדין בכה.
"ועוד בראש השנה!" אמרה אשה אחרת, שעמדה קרוב
לחלונות של בית הכנסת, והקשיבה משם לתפלה.
ופתאום אבא של מ'כפת היה בחצר. "בוא,"
הוא אמר למ'כפת, וכלם הסתכלו על מ'כפת
שהלך אחריו. בסדר, מ'כפת לו. הוא הלך
אחרי אבא שנעצר בפנה קטנה מאחורי
הקרן שבחצר בית הכנסת.

"למה אתה רב בחוץ במקום להיות בפנים ולהתפלל?"
נזף בו אבא.

"זה הוא התחיל!" אמר מ'כפת, כי לאבא הוא מסביר
קצת. לפעמים.

"זה לא משנה מי התחיל," אבא ענה. "ככה לא מרביצים!
אני מרשה לצאת החוצה אם רוצים קצת לשחק ולנוח
באמצע התפלה הארוכה, אבל לא בשביל לריב! תכנס
מיד לבית הכנסת ותתפלל כמו שצריך."

מ'כפת הלך אחריו לבית הכנסת, וחרץ לשון לחבר
שהסתכל עליו. מ'כפת לו, שיסתכל.

"תשב עכשו אתה לידי," אמר אבא בקפדנות, והורה לאח
הגדול לתת את המקום שלו למ'כפת. האח הקטן ישב
עדין במקום שלו. הוא לא יצא באמצע התפלה, אבל מה
אכפת למ'כפת.

אבא רמז למ'כפת שיפתח את המחזור. מ'כפת הפך
דפים, והסתכל בינתיים על ארון הקודש הפתוח. הוא
ממילא לא יכול להתפלל יפה כמו אחים שלו. מ'כפת לו.

פתאום הוא שמע
חבטה בינונית,
וכבר לא הרגיש
את המחזור בכף

ידו. הסתכל, וגלה את המחזור על הרצפה.

"מה אתה עושה!" לחש לו אבא בכעס. הוא חשב שמ'כפת
זרק את המחזור. "איזו מין התנהגות זו! תתנהג מיד כמו
שצריך!"

הוציאו את ספר התורה מהארון, והחזן התחיל לקרוא
את י"ג מדות. כל האנשים צעקו בקול את המלים של
התפלה. מ'כפת פתח את המחזור, ושמע איך שני האחים
שלו מתפללים גם הם בקול, כמו הגדולים.

הוא התחיל לקרוא את המלים, והעיניים שלו נרטבו. ורב
חסד ואמת הוא קרא, וחשב על זה שהשם יודע את
האמת, שהוא לא התכוון להזיז מקצה, ושהוא גם לא יודע
אם החבר הזה צדק ובאמת אסור להזיז סתם עם הרגל.
הוא גם לא הפיל את הילד הקטן, ושגם עכשו הוא לא
עשה כלום. תמיד חושבים שהוא מציק ושהוא רע, אבל
הוא לא.

'קל רחום וחנון' הוא קרא בפעם השניה של י"ג מדות,
והתכוון לבקש מהשם שירחם עליו, ויפתור לו את כל
הבעיות. כי תמיד מתרגזים עליו, והוא לא יודע מה
לעשות. ורב חסד הוא אמר שוב, ובקש מהשם שיעשה
אתו חסד, ויעזר לו להסתדר עם כלם, ושלא יכעסו עליו.
כמה דמעות נשרו לו על המחזור, אבל כמעט אף אחד

"בגללו! בגללו!" קראה אפרת בכבי.
"ידעתי שהוא הָרס לי! תמיד הוא הורס לי!"
"אני בכלל לא אש"- התחיל בנימין להגיד.
אמא הרימה את הבבה. "בשביל מה שפכת עליה דבק?" היא נזפה.
"למה להרס כל דבר?"
"אני בכלל לא הורס!" צעק בנימין בעלבון.
"כל דבר אפרת מאשימה אותי! אני לא עשיתי לה כלום!"

בנימין נפגע כשמאשימים רק אותו; שלמה ומרים רבים שוב ושוב; אלישבע מתבישת ומסתירה את המעיל; רונית לא מעזה להודות באמת; יחזקאל פוחד מהפתה החדשה; ואלעזר לא מבין למה רק לו קשה ללמד.
ילדים אלה ואחרים מחכים לכם בתוך הספר. בואו לגלות איך הגיע אלעזר למדבר באמצע הלילה, מה קרה למ'כפת בראש השנה, ואיזו הפתעה מצאה שולמית בתוך המזודה של שמואל.

קריאה מהנה!

זהו ספר אשר יוכל לסייע להם רבות בהבנת הילד והוריו, ולהוות כלי טיפולי להתמודדות עם מצוקותיו.

אברהם גולדשמיד, פסיכולוג, מנהל מקצועי של עמותת "נפש לנפש", מרצה במרכז להכשרת מורים 'אחיה'.

אין ספק שהספר בכתיבתו הזורמת, הבהירה והאמפטית, משרה תחושת מסוגלות, ומחזק את הביטחון העצמי של הילד רק באופן שביבליותרפיה טובה יכולה לעשות.

שרה טרניו, יועצת חינוכית MA ופסיכותרפיסטית CBT

סיפורים מלאי חן וקסם, דמויות אמיתיות ומשכנעות, וגיבורים הסוחפים ומובילים אחריהם את הקורא הצעיר.

לאה פריד, סופרת, עורכת מגזין לנשים של העיתון המבשר, מנחה משפחתית מוסמכת ומנהלת "בית הסופר החרדי".

מחיר לצרכן: 68 ₪

0 134300 000047 >

דאנאקוד 1343-4

05.2014

לא שם לב. תמיד חושבים שכלום לא אכפת לו.
הוא התחיל להגיד בפעם השלישית 'השם השם ק-ל רחום', ואז הרגיש את היד של אבא מחליקה באהבה על הכתף שלו. כנראה שאבא כן שם לב. עכשו לפחות אבא יודע שכן אכפת לו.